

Bruklina P. (9 m.), Jutos valstija, JAV

Pernai bibliotekoje pasiemiau knygą apie tinklaraštį pradėjusią merginą. Maniau, kad tai bus smagi knyga, nes pagrindinė veikėja buvo mano amžiaus, o mano mama yra „bloggerė“. Taigi, maniau, kad tai bus man artima knyga.

Perskaičius vos kelis knygos puslapius, jos herojė Viešpaties vardą pasakė be reikalo. Perskaičiusi tą vietą nesijaučiau gerai. Bet skaičiau toliau, vildamasi, kad tai tebuvo vienkartinis dalykas. Perskaičiau dar kelis puslapius ir ji tai pasakė dar kartą.

Nuėjau ir pasakiau mamai, ką radau. Nežinojau, ar turiu toliau skaityti. Mama pasakė, kad pati turiu pasirinkti. Bet ji sutiko, kad, ko gero, nebūtų išmintinga skaityti toliau, jei ta mergina sako tai, kas, kaip mes

žinome, neteisinga. Mama pasakė, jog labai blogai, kad ta mergina vartoja Viešpaties vardą be reikalo.

Pamaniau, kad žvilgtelėsiu, ar tai kartojasi, taigi perverčiau knygą. Pamačiau, kad Viešpaties vardo sakymas be reikalo buvo jos kalbėjimo maniera. Nutariau knygos daugiau neskaityti ir grąžinti ją į biblioteką.

Man buvo liūdna, kad knygos autorė vartojo Viešpaties vardą be reikalo. Bet kai sugrąžinau knygą į biblioteką, pasijaučiau laiminga, kad pasielgiau teisingai. Žinojau, kad laikausi knygelėje *Tikėjimas Dievu* aprašytų „Mano Evangelijos standartų“, kuriuose sakoma: „Skaitysiu ir žiūrėsiu tik tai, kas patinka Dangiškajam Tėvui.“ Žinau, kad Dangiškojo Tėvo ir Jėzaus vardus galime sakyti tik nuolankiai ir pagarbiai. ●

Ar skaityti toliau?

